

Index Rerum,

ptione non obitante. ibid. 27
Nec iure, nec ratione, nec equitate aliqua regulatur. 73.1.31
Vbi est apposta, intelligitur sublata omnis contraditio, & impedimentum. ibid. 33
Sine contraditione actum celebrat, qui potest facere liberè. ibid. 35
Libri antiqui probant, quando eis communiter creditur, vel sunt in loco, vbi dumtaxat seruatur authenticæ scripturæ. 55.1.282
Licitum quod est fieri ante appellationem, & post illam fieri potest. 60.2.16
Limes territorij egredi, & terminos iurisdictionis ampliare, idem est. 277.2.60
Liquidatio incidens in executionem est pars ipsius, cuius substantiam & naturam non mutat. 274.2.28
Liquidatio in executionem incidens non inducit nouum grauamen, sed continet declarationem interpretatiuam, cessante excessu. ibid. 29
Liquidatio pertinentiarum præcedente condemnatione vniuersali, dicitur declaratio interpretatiua non augens nec minuens condemnationem. 429.2.1.13. & 17
Liquidatio que non mutat substantiam rei iudicatæ, non inducit nouum grauamen. ibid. 17
Liquidatio tunc non mutat substantiam condemnationis, quando continet declarationem interpretatiuam, non augentem nec minuentem, seu variantem substantiam eius. ibid. 18
Liquidatio que sub generalitate verborum sententiæ nec virtualiter, nec visibiliter comprehenditur, rectè conuenit definitioni excessus, & ideo à tali excessiua liquidatione licet appellare. 43.1.1.32
Excessiua dicitur liquidatio si executor ordinem omiserit liquidationis, admittens exceptiones reiciendas, & reiciens admittendas. 434.1.57
Liquidatio in executione faciendâ est per antiqua acta & testes, ne detur periculum subornationis. 442.2.133
Liquidationis iudicium habet se vt incidit ad sententiam, & eius naturam assumit, ac pariter executioni mandatur. 417.2.148
Liquidationis in executione per que fiat probatio, & ea summarie non seruat ordine iudicij ordinarij, vbi nec requiritur libellus, nec litis contestatio. 435.1.64
Liquidationis probatio super pertinentiis, damnis, aut fructibus, &c. fit per interrogatorios aduocati. ibid. 2.65
ad Liquidationem faciendam super pertinentiis, &c. tam actorem quam reum executor tenetur admittere. 436.1.68
à Liquidatione fructuum, damnorum, pertinentiarum, &c. virtute rei iudicatæ aut instrumeti garantigari appellationi non est deferendum. 430.2.28
à Liquidatione executoris vigore executorialium non admittitur appellatio, sed iterum executori causa remittitur vt illam peragat. ibid. 29
Ab excessiua fructuum, damnorum, &c. liquidatione & taxatione facta per executores admittitur appellatio suspensiuâ. 431.2.33
Quod declara vt ibid. 36
in Liquidatione excedit executor si sub liquidatione expensarum liquidet etiam damna. 433.2.52
in Liquidatione excedit executor si ad illam faciendam non citet condemnatum. 435.1.62
ad Liquidationes probandas executor tenetur ter-

minum assignare de stylo Rotæ, intra quem si non fiant, potest ad executionem procedere. 436.1.69
à Liquidationibus incidentibus in executorialium executione non appellatur. 274.2.30. remissiuè.
Lis super reformatione aut nullitate pensionis etiam si pendat coram ordinario absque commissione, vel cum ea, etiam absque dicta clausula præseruatiua, adhuc talis exceptio non impedit executionem pensionis. 33.1.44
Etiam si ordinarius hoc casu executorum inhibuisset, quia cum sit inferior nõ potest. ibid. 45
Lis censetur derelicta per silentium decennij concurrente non bono iure negligentis, non in omnibus causis, sed in beneficialibus tantum, & qua ratione. 260.2.17
Lis perit triennio iure ciuili, & tamen non ius exequendi, cum triginta annorum lapsum desideret. 261.2.28
Lis est initianda cum eo, cui sententia non officit. 278.1.68
Lis agitur cum legitimo contradicte, si tractatur cum eo, qui primum locum obtinet defensionis à quo ceterorum ius deriuatur secundariò. 391.1.311
Lis non dicitur finita per rem iudicatam, donec exequantur executoriales, & possessio apprehendatur. 508.2.150
Quod procedit in sententia lata contra possessorem maioratû, feudis, fideicommissi, & nobilitatis, vt lata contra primum vocatum ceteris successibus noceat. ibid. 2.3.12
Litis contestatio vbi non requiritur, primus actus subsecutus habet vim litis contestationis. 264.1.55
Quod procedit in via executiua. ibid. 56
Citandus est Episcopus aut patronus, & ab eisdem prouisus ad litem super spolio. 145.2.184
Lite mota inter Episcopum & patronum, vincento patrono, prouisus ab ordinario remoueri potest. ibid. 1.181
Lite vertente inter Regem & alium patronum putatiuum existente in quasi possessione vincente Rege, præsentatus à putatiuo patrono amouendus est: & de ratione. ibid. 182
Lite pendente inter patronos electores aut collectores super possessione, vincens declaratur verus possessor, & ideo ab aduersario præsentatus seu electus erit indistinctè remouendus. ibid. 183
Lite mota inter Episcopum & patronos interim dum lis terminatur, Episcopus apponit æconomum. 166.2.68
Lite cæpta per citationem aut executoris missionem, incepta præscriptio interruptitur, non tamen perpetuatur actio, quæ de nouo initianda est. 263.2.48
Lite cæpta per litis contestationem, non solum interruptitur præscriptio, sed perpetuatur actio in 40. annos, etiam si decem tantum sufficiant ad actionis præscriptionem. 264.1.49
Lite mota contra plures pro portione sententia lata contra vnum non nocet aliis non nominatis qui intelliguntur omitti. 359.2.52
Lite mota contra emphyteutam de iure spectante iuri domini, in illum laudatum & comparentem iudicium transferitur. 370.2.134
Lite pendente inter creditorem & debitorem, si iste rem in solum dederit alteri tertio creditori, sententia inter illos lata in hunc an possit exequi contra tertium creditorem pro auocanda re. 375.2.172

Finem

& Verborum.

Finem nunquam assequerentur lites, si ab executorialium expeditione daretur appellatio. 249.2.29
Litigans si moriatur, noua citatio cum relatione status litis in successorem est necessaria, alias corripit iudicium. 114.1.209
Litigij vitium in beneficiis contrahitur. 377.2.184
Litigij vitium omnes etiam ecclesiasticos ligat. 193.2.94
Litigiosa res non potest per alienationem mutare statum & ordinem iudicij, nec potest litis cursus impediri. 375.1.170
Litigiosum non dicitur beneficium, nec lis super eo pendere, quando esset dumtaxat mota super possessione, tunc enim sola possessio litigiosa est. 110.2.166
Litigiosum non dicitur beneficium, quando super eo vt vnito tantum lis vertitur. ibid. 167
Litigiosum non dicitur beneficium, quando agitur super priuatione beneficiati, nisi agens de priuatione sibi simul petat adiudicari. ibid. 168
Literæ Apostolicae ob eius reuerentiam habent executionem paratam, quæ non suspenditur per appellationem. 29.2.6
Literæ reformationis pensionis de stylo Curie regulantur iuxta naturam literarum beneficiarum. 34.1.56
Literarum Apostolicarum virtute proceditur executiuè contra titulum tam ob earum reuerentiam, quam ob obligationem cameralem, quæ in eis fieri assolent. 29.2.9
Locatio per Ecclesiam facta vltra nouem annos, nec in tempore permisso sustinetur. 503.2.203
Lutuosam præscribens ratione iurisdictionis, sufficit, illam percepisse ab aliquibus vassallis, vt contra omnes intelligatur. 138.2.120

M

Major pars prædomicis attenditur. 105.1.125
Majoratus bona præscribuntur per tempus immemorabile. 141.2.151. declara vt à num. 282
Majoratus mortuo possessore tertius occupans bona nec habet possessionem ciuilem, nec naturalem, sed solum detentionem. ibid. 154. adeo vt non possit præscribere. ibid.
Majoratus bona non præscribuntur etiam per centum annos, vbi appareat euidenter de eorum principio, esse maioratus. 155.1.283
Mandatum factum à Prælato vel Rectore Ecclesiæ in his, quæ spectant ad ipsam Ecclesiam, finitur morte Prælati, aut Rectoris, etiam lite cæpta in vita illorum. 117.2.239
Mandatum insertum de verbo ad verbum in sententia aliusve actibus iudicialibus, fidem facit, sicut ipsum originale. 252.1.59
Insertam per relationem & enuntiationem notarij non de verbo ad verbum, non probat, si negatur. ibid. 2.60
Etiam si Notarius attestetur, se vidisse, & legisse. ibid. 61
Et etiam si dicat, vt constat ex instrumento per me fieri rogatum confecto. ibid.
Mandatum iurisdictionis & mandatum ad lites æquiparantur, & de vno ad aliud arguitur. 283.1.120
Mandatum vtrumque litis, & iurisdictionis est stricti iuris, in quo non veniunt nisi expressa. ibid. 121
Mandatum quem non habere, seu potestatem iudi-

candi, seu ordinem non fuisse seruatum, & similia, probatur per actum inspectionem. 288.1.175
Quod in eisdem actis non apparet, dicitur non adesse. ibid. 176
Mandatum regulariter debet exhiberi. ibid. 177
Mandatum Papæ iniustum potest executor non exequi, sed rescribere, & secundam iussionem expectare. 321.2.58
Etiam si mandatum contineat excommunicationem, ibid.
Mandatum ex causa necessaria (prout est executio commissi) non expirat morte mandantis. 323.1.70
Mandatum quibus casibus non expirat morte mandantis re integra. ibid. 2.71. remissiuè.
Mandatum vbi est certum & limitatum, quia probabiliter excedit executor, est nullum ab eo gestum. 407.1.17
Mandatum vt sit limitatum ad incertum liquidandum, propter probabilem dubitationem, excessus liquidationis, tangit iniustitiam, non excessum, vt in exemplis. ibid. 18
Mandatum limitatum in incerto non causat excessum, sed grauamen, vt in exemplo apposito. 430.1.27
Mandatum ad actum extrajudiciale extenditur ad iudicium occasione illius actus. 439.1.95
Mandatum iudicis relaxatum vltra summam debitam, in totum est nullum, & reuocatur. 503.1.196
Mandatum relaxatum partim ex causa falsa, partim ex vera, in totum est nullum, etiam pro summa debita ratione indiuiduatis. ibid. 197
Relaxatum pro maiori summa, sustinetur etiam in excessu, si creditor eo tempore creditor sit, æquali aut maiori summa, quam sit excessus mandati. 509.2.262
Mandati defectus probatur ex actorum inspectione, & impedit executionem etiam trium conformium. 95.2.29
Mandati & legitimationis personarum defectus nullam reddit sententiam. 114.2.12
Tenor mandati vbi est & lucerna executoris, 277.1.53
Mandati forma diligenter attendendâ est. 473.1.10
à Mandato de euacuando domum, seu vt dicunt de sfractando, an liceat appellare. 184.2.121
pro Mandato non præsumitur nisi quatenus ex eius inspectione appareat. 288.1.177
Mandata regia, vulgò (prouisiones ordinariæ) dicitur, quibus vtuntur suprema tribunalia, non recipiunt supplicationem, quia partibus inuitis expediuntur, executione legis ita disponentis. 62.1.34
Mansuetudo denegatur quandiu appareat de titulo inualido. 140.1.138
Maritus qui vt legitimus vxoris administrator potuit coparere, si vt procurator agit absque mandato, corrumpit acta, nec sustinetur illa via qua potuit agere. 387.2.270
Quod procedit etiam in coniuncta persona. ibid. 271
Maritus potest pro vxore agere sine mandato, & cautione de rato in bonis paraphernalibus, in ceteris cum cautione, in dotalibus liberè. ibid. 272
Maritus censetur habere mādātum ad administranda bona paraphernalia. ibid. 273. & de alio simili casu. ibid.
Materia delinquentis reperti in flagranti, remissiuè. 205.1.67
Matrimonij quæstio si incidat, & remittat laicus iudici

Index Rerum,

dici Ecclesiastico, poterit hanc remissionem iterum reuocare. 237.1.47
Matrix Ecclesia, ad quam simplex diruta erit facienda translatio, dicitur Ecclesia Parochialis. 54.2.28
Matrix Ecclesia, vt Parochialis transferatur, erit Ecclesia Cathedralis. ibid.
Medicus promittens curare infirmum, si curret, & illico remittat aegrotus, non videtur curasse à primo morbo, secus si ex loco intervallo. 507.2.239
Medium participat à iuribus extremorum, & probatis extremis medium probatum remanet. 255.2.94
 Quod procedit, quando medium habet coniunctionem cum extremis. 256.1.95
Medium eiusdem præsumitur naturæ & conditionis, cuius sunt extrema. ibid.96
Medium declarat ex præcedentibus, & subsequentibus. ibid.97
Melioramenta prius debet soluere executor, si de prius soluendis mentio fiat in sententia, quam attendere debet. 476.2.55
Melioramenta si respiciant ius vniuersale, puta hereditatem, ad quam restituendam quis est condemnatus, an vna res pro alia retineatur. 578.1.67
 Et quid hoc casu, quando melioramenta de facili non possunt liquidari, an omnia bona sint relaxanda sub fideiussores. ibid.68
Melioramenta opponens si non liquidet intra terminum sibi assignatum, proceditur ad executionem, ne sit in eius potestate illam retardare. 478.1.70
Mentio semper debet præcedere compulsionem. 309.1.46
Mercedis causa non recipit appellationem suspensionem. 235.1.25
 pro Mercede conuentus si opponat, petentem esse diuitem, ac constet; cessabit priuilegium appellationis, imò admittitur quoad vtrumque effectum. 25.2.89
Minor summa naturaliter inest maiori. 221.1.62
Minore restituito per sententiam aduersus venditionem, cuius causa vectigal soluit, sententia officio publicano. 488.2.36
Misio in possessionem vtilis domini duntaxat fit ob contumaciam emphyteuta. 371.1.138
Monachi quando ad hanc Vicariam perpetuam nominari possunt per Abbatem, cuius monasterio vnita est Parochialis. 109.2.158
Moneta falsæ crimine damnatus etiam conuictus tantum, vel confessus non auditur appellans. 201.2.30
Monitorio semper requiritur, si sumus in facto negotio vt incuratur pena. 452.1.50
Monitorio intra quod tempus tenetur adimplere. 309.1.47. remissiuè.
Moram aut dilationem vbi res non recipit, appellatio sublata intelligitur. 73.1.37
Mouera, & malignantium persuasio executorem diuertere, & declinare faciunt à tenore mandati. 277.1.54
 Plura ad id factæ Scriptura loca adducuntur in comprobationem. ibid.

N

N *Egrius* coarctata ad certam scripturam per illius inspectionem probatur, quia quod ibi non reperitur expressum, præsumitur non factum. 287.2.170

Negotia, aliquem non esse talem prout asseritur, probatur per inspectionem actorum. 288.1.172
 ob *Negligentiam*, & tarditatem iudicis superior adiri potest per viam querelæ. 195.1.72
Nemo plus iuris in alium transfert, quam ipsi competit. 319.2.38
Nominatus seu præsentatus ab vniuersitatibus & Collegiis generalium studiorum non tenetur examen subire in beneficio simplici. 112.1.186
Notarius condemnatus crimine falsi, duntaxat intelligitur priuatus officij vsu & exercitio. 409.2.71
 Notario delinquente extra officium, requiritur expressa priuatio officij, & cur. 409.2.72
 Notarium semel electum per iudicem ad aliquod negotium, non poterit iudex sine causa remouere vsque ad finem ipsius negotij. 82.1.14
 Notarij Ecclesiastici etiam Apostolici imperiti, aut delinquentes reperti possunt per ordinarium perpetuo vel ad tempus suspendi ab officio, non obstante appellatione. 80.2.2
 Notariis duobus electis si vnus ceperit acta alicuius negotij scribere, alius deinceps non poterit se intromittere, nisi impedito primo. 82.1.15
Notoria iniustitia tunc impedit executionem sententiæ quando euidenter ex actis apparet, sufficit tamen qualis qualis offuscatio ad tollendam illius notorietatem. 96.2.34
 Notorium licet releuet ab onere probandi, non tamen ab onere proponendi & allegandi. 203.1.48
 Notorium non requirit diffinitiuam sententiam, sed ipsum est sententia desiderans executionem. 203.1.50
 Notorium esse reo negante, procedendum est ad declaratoriam interlocutoriam formato iudicio, aliter non fiet executio. 203.1.51
 Notorium an requirat libellum, & litis contestationem, & an citationem, remissiuè. ibid.2.52
 Notorium quotuplex sit, iuris, aut facti permanentis, vel transiens, seu momentanei, & quid manifestum, & de singulorum attributibus, & quomodo cognoscatur, & in quibus casibus verificetur, & de alijs pluribus. ibid.53. remissiuè.
 Notorium admittit appellationem, quando in ea exprimitur causa rationabilis offuscans notorium. 204.2.60
 Notorium aut manifestum vbi est, appellationem esse nullam & non recipiendam, potest iudex licet in causa procedere non obstante appellatione. 225.2.41
 Secus si sumus in dubio, quia tunc regula generali est standum, dum de casu exceptio non apparet. 227.1.42
 Notarij probatio quando & quibus casibus requiratur, & de qualitatibus & requisitis huius probationis, aut quid concludere & continere debeat. 203.1.49. remissiuè.
 Notarij sententia, vt impediatur appellationem, debet ferri cum expresse supposito notarij, & eius facta mentione, non alijs. 204.1.56
 in Notariis quando fit licita appellatio. ibid.2.62. & seqq. remissiuè.
 Notorie vbi constat, quem esse priuatum beneficio ipso iure, vel quando in sententia declaratoria possessor vocatus fuit, aut etiam in collatione vacantis beneficij, ipso iure possessio auocari potest à detentatore absque alia citatione. 71.2.15
 Et ita procedunt Doctores indistincte tenentes, posse à possessore primi beneficij incompatibilis amoueri. ibid. de

& Verborum.

de *Novo* quid fieri non sufficit, nisi denuo pars grauetur, & ideo non appellat. 430.1.25
 Quod contingit ex causa de præterito, ad primam causam de præterito referendum est. ibid.26
Nullitas quæ versatur circa extrinseca gratiæ pensionis (prout in exemplis quæ apponuntur) non impedit executionem, sed referatur iudicio ordinario. 33.1.52
 Nullitas quæ versatur circa intrinseca gratiæ, nempe circa surreptionem, vel obreptionem & similia, legitima exceptio est ad impediendam executionem pensionis. ibid.54
 Nullitas aut euidentis iniquitas apparens ex actorum inspectione dicitur esse in promptu, & notorie constare. 92.1.2. & 34
 Nullitas notoria patens ex actis impedit executionem trium conformium. 94.2.22
 Nullitas notoria in genere sumpta diuiditur in tres species. 95.1.24
 Nullitas notoria & manifesta patens ex actis impedit trium conformium executionem, non tamen alia probatio, etiam in continenti hoc casu releuans est. ibid.2.26
 Nullitas apparens ex facie sententiæ magis quam alia quæuis dicitur notoria. ibid.30
 Nullitas proueniens tam ex non seruatis terminis substantialibus, quam ex alijs concernentibus substantialia iudicij, & ob non seruata forma statuti requisitam ad actum, impedit executionem. 96.1.32
 Nullitas requirens altiorem indaginem, quia nec constat ex actis, nec in continenti eius probatio offertur, impedit executionem irretractabilem. ibid.33
 Nullitas velata, quæ potest habere dubitationem & disputationem, non est notoria, nec impedit executionem trium conformium. 97.1.38
 Nullitas non principaliter, sed per viam appellationis proposita, appellationis naturam assumit, & cautè attentata. 116.2.233
 Nullitas sententiæ triginta annis durat. 282.2.115
 Nullitas ex defectu mandati quodcumque etiam post mille annos potest proponi. 283.1.122
 Et idem de nullitate proueniens ex defectu iurisdictionis. ibid.1.23
 Dummodo nullitas calumniosè non sit proposita, aut ex causa euidenter improbabili. ibid.
 Que doctrina procedit in attentatis absque distinctione, an appellatio sit compatibilis vel incompatibilis. 284.1.132
 Nullitas de per se proposita siue principaliter aut incidenter, non suspendit executionem sententiæ. 292.2.230
 Et idem de nullitate per viam querelæ proposita. ibid.251
 Nullitas deducta per viam exceptionis non suspendit executionem. ibid.232
 Limitatur in nullitate euidenti ex actis ex defectu iurisdictionis, necnon sententiæ irretractabilis. 293.1.233
 Nullitas nulla maior, quam quod fit extra potestatem. 316.2.23
 Nullitas quæ inficit possessionem cuius virtute quis non vult impedire executionem, attenditur ne suspendatur. 379.1.102
 Nullitas respiciens titulum, & iustitiam principalis oppositoris, respicit petitorem cui referatur. ibid.2.207
 Nullitas quæ inficit titulum & possessionem, obstat tertio se opponenti executioni ratione suæ. pos-

sessionis. 380.2.213. & seqq.
 Nullitas cadit in peruestione ordinis vnus causa ad seipsum, & ideo executionem non meretur. 474.1.22
 Nullitas instrumenti reddit probationem nullam, quo non potest dici de obligatione constare. 476.1.51
 Nullitatis effectus deductæ per viam appellationis. 293.2.241
 A reiectione exceptionis oppositæ nullitatis euidentis ex actis, si non appelletur, iterum postea opponi non potest. ibid.245
 de Nullitate perpetuo agi potest in causis, quibus vertitur animæ periculum. 283.1.116
 Agenti de nullitate sententiæ etiam succumbenti non currit terminus ad appellandum ab ea propter iniustitiam. 284.1.131
 de Nullitate dicere, & adire per viam querelæ, paria sunt. 293.1.235
 ad Nullitates reddentes iudicium nullum tam in temporalibus quam in beneficalibus qui videntur. 114.2.213
 Quod nullum est, effectum non sortitur. 93.1.11
Nuntius qui exequitur prout in mandato, non est qui grauat, sed mandans cui excessus & grauamen attribuitur. 299.2.44
 Quod procedit quando appellatur specificè à facto iudicis committentis, non simpliciter à facto executoris & nuntij. ibid.45
 Nuntius vt mittat aliquem in possessionem, iudice mandante mortuo potest mandatum exequi. 323.1.67
 Nuntius excedit qui habet in mandatis vt me ponat in possessione vnus rei, & ipse me ponat in possessione alterius. 203.1.15
 Nuntij reuerendissimi iurisdictioni solet declinari, volentis cognoscere de iure patronatus regio, aliter autem appellatio decernitur per Consilium Camera legitima, vimque fieri & reponi. 149.1.222
 Nuntio exequente prout in mandato, erit recurrendum ad mandatis superiorem, & de ratione. 295.2.6
 à Nuntio iudicis exequentis, adimplentes tamè mandatum limitatum, non ad mandantem, sed ad eius superiorem appellatur. 299.2.43

O

O *Obligatio* redditus annui si est vnica, pro omnibus præstationibus futuris, vnica præscriptio sufficit pro tota obligatione. 341.2.136
 Obligatio si est vnica pro omnibus annuis præstationibus, exceptio semel opposita & reiecta in executione vnus præstationis, non obstat creditori in alijs. 342.1.142
 Obligatio gaurentigia rem tradere mittitur executioni, & statim mittitur in possessionem donatarius obligato possidente etiam non citato. 358.2.37. & de effectibus clausulæ iustitiatue in possessionis traditione appositæ. ibid. remissiuè.
 Obligatio originalis licet sit concepta in solidum, ea tamen quæ oritur ex sententia, est pro rata secundum iuris dispositionem. 469.1.115
 Obligatio semel extincta non reuiscit, etiam si res redierit ad priorem statum. 505.2.219
 Obligaciones singulæ si oriuntur pro singulis præstationibus annuis, tot præscriptiones sunt necessariæ, ita vt vnica pro omnibus non sufficiat. 341.2.139
 Obligaciones si tot sint quot annuæ præstationes, sententia

sententia pro prima pagha non parat plenum
preiudicium in sequentibus. 342.2.144
Obligatus ad factum licet ante sententiam liberetur
præstando interesse, non tamen post illam, quia
obligat præcisè. 308.1.43
Obligatus vigore instrumenti ad rem & interesse,
si duntaxat sit condemnatus ad rem, clausula (pa-
rito iudicato) non operatur respectu interesse non
expressi. 501.2.176
Si ex sexdecim obligatis insolidum quatuor tan-
tum conuenit simpliciter condemnentur pro
rata, cõdemnati intelliguntur habito respectu
ad omnes obligatos, non ad solos condemna-
tos. 469.2.120. & cur. ibid. 121
Quod fallit nisi index habuerit respectum ad li-
bellum quo inferatum fuerit omnes condem-
nari, in solidum omnes condemnati intelli-
guntur. ibid. 122
contra Occupantem rem lite pendente quando non
possit fieri executio, remissiuè. 375. 1. 171. &
an conuentus iure proprio possit rem alienare ex
alio nouiter acquisito, puta hereditatis. ibid.
Oeconomus an assignandus ab Episcopo durante lite
inter patronos, vel in totum queat beneficium
providere. 22.1.52. remissiuè.
Oeconomus deputato, sicut & eius congruè assi-
gnatio impeditur per appellationem sequen-
tem. ibid. 2.56
Officium iudicis cum concurrat cum actione, quando
per illud vberius consulitur agenti atque aliquid
addatur actioni. 9.2.42
Ab iniusta denegatione officij implorati licet ap-
pellare. 194.1.61
A suspensione vel priuatione officij & lata in
syndicatu an sit licita appellatio. 202.2.43. re-
missiuè.
Officij priuationis poena si incurrat ipso iure, suf-
ficiat delicti declaratio, vt priuatio subintelligat-
ur. 409.2.73
Officio iudicis mercenario quod potest exercere
motu proprio, quando aliquid committitur, ab
illud negante appellatur. 193.2.57
Secus de officio iudicis nobili, quod deseruit
actioni propositæ, & de vtriusque exemplis.
ibid. 58
Officia & beneficia ad nutum amabilia, quando sine
causa possint tolli. 82.1.13. remissiuè.
Officium delinquens extra officium captus ab vna
Curia remittitur ex vbanitate ad Curiam supe-
riorem, cuius est delinquens ipse. 81.1.7
Officialis suspensus vel priuatus officij administra-
tione in Syndicatu poena exequitur appellatione
non obstante. ibid. 2.9
Officiales ad nutum amobiles, non possunt absque
causa amoueri. 23.2.62
Officiales minores vt Alguazeli incorrigibiles ex-
cessus committentes, possunt ab eorum iudice
statim expelli, & manumitti sine lite, & appella-
tione, sed liberè. 81.1.5
Officialibus tunc prohibita est appellatio, quando
condemnantur pro delicto commissio in admi-
nistratioe officij sui, & a proprio iudice. ibid. 6
Omissum intelligitur quidquid in condemnatione
non sit expressum. 360.1.54. & 412.2.100
Omissum seu non expressum in sententia habetur
pro omisso. 469.1.116
Opinio Hieronymi Gonz. & Gratia. reprobatur, di-
centium, dictiones (mox, statim, confestim, il-
lico) & similia, non excludere appellationem.
74.1.45

Opponi nõ potest aliquid, etiam per viam replicatio-
nis contra dispositionem continentem clausu-
lam (sublata). 135.1.81
Opposita exceptio super impotentia appellandi,
debet adhiberi causæ cognitio ex inspectioe
actorum. 228.1.55
Oppositio & offuscatio etiam si contineat iuris sub-
tilitatem tollit notorietatem nullitatis ex actis
resultantem. 97.1.37
Oppositiones per tertium executioni sententia, seu
instrumenti guarentigati parificatur à iure.
397.1.363
Oppositor si sit clericus, & altera pars petes sententia
executionem similiter, remittenda est executio
ecclesiastico. 373.1.151
Quatuor proponuntur conclusiones ad quas ter-
tij oppositoris iura reducuntur, quibus cogno-
scitur quado possit impedire executionem vel
non. 360.1.56. & seqq.
Oppositori quantumcumque docto etiam notorie
non potest conferri beneficium Parochiale abs-
que concursu, quem ipse subire tenetur. 100.2.
78
Oppositores post viginti dies, & intra terminum
excessuum & prorogatum per Episcopum, nec
sunt legitimi oppositores, nec ad concursum sunt
admittendi. 98.2.58
Oppositum in opposito idem operatur, quod propo-
situm in proposito. 236.1.39
Ordo datus formam inducit. 112.1.187
Ordo iuris non seruatur in notoriis, sed tunc ordo
est ordinem non seruari. 202.2.47
Ordo La Diuo Pio. §. in venditio. ff. de te iudic. an
detur pro forma substantiali, ita vt eius peruer-
sio non egeat appellatione. 281.2.103
Ordo executionis, de quo in §. in venditione, omis-
sus per iudicem ordinarium non causat exce-
ssum & nullitatem, sed iniustitiam. ibid. 105
Ordo legis sonans in monitionem potius quam in
necessitatem, licet omittatur, non vitiat. 472.2.1
Ordo quid. ibid. 4
Ordo in duplici est differentia, à iure vel ab homi-
mine datus. 473.1.8
Ordo præscriptus sententia, eius præposteratio ca-
dit in se ipsa causa executionis. ibid. 2.16
Ordo vnus causa in se ipsa est velut ordo membro-
rum in corpore indiuiduo, à quo si subtra-
tur aliquod principale, totum corpus perit, se-
cus in ordine vnus causa ad aliam diuersam.
ibid. 19
Ordo literæ seruandus est, & à forma sententia non
est recedendum. 476.2.56
Ordinis præposteratio inducit nullitatem & appel-
lationem. 112.1.190
Ordinis peruersio de quo in d. §. in venditione, facta
per executorem causat nullitatem, & excessum.
281.2.106
Ordinis omisso respicientis vtilitatem partis tan-
tum, non vitiat executionem, sed perimit ap-
pellationem. 293.1.246
ab Ordinis iudicialis præposteratio est licita ap-
pellatio, vbi aliis regulariter est prohibita. 373.
2.155
Ordinis præposteratio sonantis in consilium legis
non in necessitatem, non vitiat. 472.2.2
Ordinis dari ab homine præposteratio semper
actum vitiat ipso iure. 473.1.9
Ordinis præposteratio etiam dari à iure in eadem
causa, & sic de ipsa ad se ipsam vitiat ipso iure.
ibid. 12

ab

ab Ordinis præposteratio etiam à iure vnus cause
se ad se ipsam, appellatio licita est. ibid. 2.13
Ordinis præposteratio eiusdem cause ad se ipsam,
vitiat processum ipso iure. ibid. 14
Ordinis præposteratio in aduersis causis præiu-
dicialibus, tamen inter se annullat ipso iure.
ibid. 15
Ordinis præposteratio dati à iure vnus cause ad
alteram separatam, seu vnus iudicij ad aliud, non
vitiat ipso iure. ibid. 17
ob Ordinis præposteratioem dati à iure vnus iu-
dicij ad alterum, sententia & processus tenent, à
quo appellare necesse est. ibid. 18
Ordinis à iure de vna causa ad aliam præposteratio
non admittit appellationem in iudicio sui natu-
ra inappellabili, quia non causat nullitatem.
ibid. 20
ab Ordinis peruerfione appellatio admittitur etiam
in iudiciis aliis priuilegiatis, in quibus regulari-
ter appellatio non admittitur. 474.1.21
Ordinis præposteratio est grauamen euides patens
ex actis. ibid. 2.23
Ordinis præposteratioem nullitatem sanat partis
confessio emanata. 478.2.71
Vide Præposteratio.
Ordinem suscipere necessarium beneficio compul-
sus possessor nõ appellat, quominus interim exe-
quatur præceptum. 60.1.10
Ordinem assignatum per d. §. in venditione esse in-
ductum pro forma, & eius omissionem causare
nullitatem & excessum, qui teneant. 281.2.104
Ordinem sententia præposterans executor excedit
manifestè. 472.2.3
Ordinem excedere seu modum, idem est, cum sint
duo inseparabilia. 473.1.6
Ordinarius si prouisionibus regis præsentationis
non obtemperet, quid faciendum. 147.1.204
Ordinarius in causa delegata minor est iudice de-
legato à Principe. 292.2.226
Ordinarius in casibus quibus potest cõtra Religio-
sos & alias exemptos à sua iurisdictione proce-
dere, potest suam exequi sententiam absque lite-
ris requisitoriis. 494.2.102
ab Ordinatio reponere volente excessum execu-
toris Romanæ Curia appellationi emissa an sit de-
ferendum. 256.1.9
Negatiua asseritur. 298.1.32
Origo, & principium præsentandi Reges Episcopos,
quod fuerit. 151.1.240
Origo à qua cetera vim capiunt, magis attenditur
& nobilior habetur. 487.1.18
Origine salutaris data, omnis actus dependens est
nullus. ibid. 22

P

Pactum de non alienado potest opponi in annui
census constitutione, quod solum respicit fe-
ueritatem creditoris. 379.1.200
Pactum de non alienando vt operetur executionem
in tertium, an debeat apponi hypothecæ specialis,
an sufficiat generalis. 491.1.65. remissiuè.
Palinodiam recantare non debet Clericus iniuria-
tor, cum nobilitatis priuilegio fungatur, contra
Bernard. Diaz committere reprobatur. 468.
2.110
Papa concedens mihi calstrum potest contra me
præscribi, quia mea possessio non est Papalis. 155.
2.291
Vide Pontifex.
Salgado de proteçt. Reg. Tom. II.

Parochus cui ex impedimento vel imperitia datur
coadiutor, non excusatur à residentia. 21.2.46
Parochus præficiendus Ecclesie nouiter cõstru-
ctæ, debet institui ad præsentationem Rectoris pri-
mæ, & de ratione. 55.2.37
Parochialis. Causa quæ sufficiens sit, vt noua Paro-
chialis construat. ibid. 1.32. & 34. remissiuè.
Parochialis prouisio & possessionis traditio nec
suspenditur per appellationem, nec possessor à
possessione amouetur, donec per tres sententias
vincatur, vbi referuntur & ponderantur verba
constit. Pij V. 45.2.62
Parochialis iuris patronat. Ecclesiastici vacantis in
mensibus referuatis Sedi Apostolicæ concursus
fit sperto patrono. 102.2.99
Et quomodo sit fides concursus ad sedem trans-
mittenda. ibid. & latius 103
Parochialem nouam fieri quando iussit Ordinarius,
an possit ad id compellere non obstante appella-
tione. 55.1.31
Parochiani cõtribuere tenentur in Ecclesia collatæ
redificationem, si Clerici redditus, qui super-
sunt, non sufficiant. 51.2.3
Non possunt renunciare administrationi, & per-
ceptioni Sacramentorum, vt à contributione
hac excusentur. ibid. 4
In subsidium tenentur ad contributionem refici-
endæ Ecclesie diruta, sicut Clerici tenentur
ad opera publica communia omnibus, pon-
tes, & fontes, &c. 52.2.9
Tenentur pro oneribus Ecclesie, puta, si recon-
ciliatione egeat. ibid. 10
Parochiani quando in subsidium tenentur contri-
buere pro necessitate Ecclesie, rã nobiles, quam
plebei indistinctè coguntur, vbi de ratione. ibid.
11
Pars quæ omisit appellare à capitibus separatim, de
quorum executione tractat index, non poterit
post decem dies ab eorum executione appellare.
209.2.25
Et si hæc causa ad senatum per viam violentia
protrahat executiuas, decretum vim non fieri,
reporabit. ibid. 26
Vnaqueque pars licet tertio aduolare non possit
ab eodem articulo, tamen aduersarij appella-
tioni rectè potest adherere. 221.1.65
Pars cuius interest appellationi non deferendæ ne
deferatur, si non contradicat, aut appeller à dela-
tione, ipsam iudex proprio motu non potest re-
uocare. 235.1.26
Qualibet appellatio est cõmunis vtrique parti,
etiam non appellanti. 221.1.66
Nisi appellatio fuerit limitata quatenus contra,
&c. ibid. 67
Pater est legitimus filij administrator in aduertiis,
tam in agendo quam defendendo. 386.2.260
Patronus an teneatur præsentare intra terminum
edictorum, cum habeat terminum iuris, an possit
eorum petere prorogationem pro tempore sibi à
iure concessa, vt interim præsentandus queat or-
dinari, vel eius ætas legitima cõpleatur. 65.1.70.
remissiuè.
Patronus Ecclesiasticus si præsentauerit ante exa-
men per concursum, eius præsentationis virtute
non erit faciendæ institutio. 101.1.82
Nisi iterum denno expressè vel tacitè præsentat-
us sit post examen, & approbationem inter
ceteros. ibid.
Non solum potest nouiter præsentare expressè,
sed etiam tacitè aliquem actum gerendo in
b b b fauo

Index Rerum,

fauorem illius, quem presentauerat ante con-
 cursum. 102.1.93
 Patronus presentans indignum pro illa vice priua-
 tur presentatione. 148.2.216
 Patrono non currit tempus presentandi, nisi a die
 scientia, & notitia veris, non interpretatiue. 132.
 1.42
 Patrono excusat impedimentum, vt illi non currat
 tempus, non tamen excusat lis non finita. 167.1.
 76
 Patronum si habeat prima Ecclesia simul & ille
 cum Rectore debet nouiter constructa presen-
 tare. 56.1.38
 Patrono aut Episcopo existente in quasi possessione
 currit tempus lite pendente super proprietate.
 166.2.69
 Patroni Ecclesie fructuum eius participes tenentur
 ad reparationis contributionem. 53.1.14
 Patronis currit tempus ad presentandum datum a
 iure vel a fundatore, a tempore notitia, non a
 tempore vacationis. 166.1.62
 inter Patronos verente lite super iure presentandi
 presentatus a possessore sustinetur, etiam post-
 modum euicto iure patronatus a veris patronis,
 secus quando lis est inter patronos & Episco-
 pum, & de ratione. 107.1.146
 Pauperes vti qualitas naturalis in famulis & ope-
 rariis presumitur, qui vltimum necessitate
 coacti seruiunt. 25.2.85
 Pensio seruata pro alimentis & pro vite humane
 sustentatione non recipit appellationem suspen-
 sionem, vbi de exemplis. 29.1.1
 Pensio apposta super duobus beneficiis deuentis
 postea ad duos possessores non dicitur liquida,
 sed prius debet executor cognoscere de rata por-
 tionis que tangat vnumquodque beneficium.
 35.1.71
 Quo casu non rescribitur commissio appellationis
 cum clausula (sine preiudicio legitime
 executionis.) ibid.
 Pensio assignata laico aut pro seruitio temporalis,
 non est beneficium, secus assignata pro clerici sus-
 tentatione aut causa resignationis. 406.1.44
 Pensio extinguitur per professionem expressam aut
 tacitam religionis sicut beneficium. ibid. 45
 a Pensionis diminutione non potest admitti appel-
 latio suspensiva, quin eundem effectum causet
 in augmento congrue contra eius privilegium.
 20.1.35
 Pensionis ad reformationem quando agitur ex cau-
 sa agenda congrua, non agitur iure actionis,
 sed officio iudicis, contra Flores de Mena. ibid. 2.
 37
 Pensionis processus siue fulminetur executiue, siue
 summariè tantum, appellatione suspensiva caret.
 29.1.2
 Pensionis ad solutionem condemnatus vigore Bul-
 larum Pontificalium ex causa puta resignatio-
 nis, non potest impedire executionem per appel-
 lationem. ibid. 2.5
 Pensionis executioni locus non erit, nec clausula
 (sine retardatione) vel (sine preiudicio legitime)
 effectum habet, quando ex ventre Bullarum con-
 stat de vitio nullitatis, pensionis, aut alterius legi-
 tima exceptionis. 310.1.26
 Pensionis seruatio si est condicionalis, aut posses-
 sor non est qui illi consensit, debet pensionarius
 cotam executor de quasi possessione exigendi
 pensionem docere, alias debet narratam, &
 conditionem verificare. 32.1.35
 Pensionis seruatio super aliquo beneficio non fa-
 cta relatione alia, esse iam grauatum, est nulla,
 etiam si motu proprio fuerit seruata. 34.1.59
 Pensionis seruatio cum clausula (dummodo re-
 maneant centum pro Rectore) & similibus, est
 condicionalis, de qua prius debet constare. ibid.
 2.65
 Quod procedit siue ordinariè, siue executiue
 agatur. ibid. 66
 Pensionis seruatio condiciones aut aliquas quali-
 tates habens facit, vt auditor teneatur assumere
 partes iudicis. 35.1.67
 Et an ordinario sit talis causa in prima instantia
 remittenda. ibid.
 Pensionis non soluta per longum tempus opposita
 exceptione commisso appellationis non datur
 cum clausula (sine retardatione solutionis pen-
 sionis) cum pro opponente adit presumptio.
 ibid. 69
 Pensionis translatus an teneatur iustificare ius &
 titulum transferentis. ibid. 74. remissiuè.
 Pensionis extincta per professionem pensionarij
 non impedit executionem, nec retardat solu-
 tionem, quia requirit altiore indaginem. ibid.
 77
 Et an talis exceptio debeat prius discuti in iudi-
 cio ordinario. ibid.
 Pensionis extincta per matrimonium subseque-
 tum non impedit executionem literarum. ibid.
 78
 Pensionis solutione quales exceptiones impediunt.
 36.1.81. remissiuè.
 Pensionis reductio potest peti coram ordinario, si
 fructus parochialis post reservationem venerint
 in diminutionem, absque speciali commissione
 Papæ. ibid. 87
 Pensionis reformatio a principio excessiua non po-
 test coram ordinario tractari, nec legato, nisi ex
 speciali rescripto Papæ. ibid. 88
 Per receptionem partis pensionis constituta con-
 stituitur in quasi possessione exigendi totam
 pensionem. 139.2.133
 Pensioni non consentiens successor, vt queat decla-
 rari in censuras incurrere, debet Bulla ipsa inti-
 mari, ad faciendam autem executionem in eius
 bonis sufficit monitorium auditoris infero te-
 nore gratia. 32.1.36
 Pensionem si tertius habens super beneficio petat
 committi causam nullitatis prima pensionis, exi-
 getur cautio, quamuis allegetur paupertas prio-
 ris pensionarij. 34.2.61
 Pensionem appositam super duobus beneficiis ab
 vno possessis, que postmodum ad duos possesso-
 res deuenissent, isti non teneantur in solidum,
 sed pro rata soluere. 35.1.79
 Pensionem pro stipendiis cuius est capax laicus, po-
 test habere illegitimus. 406.1.48
 Pensione translata vigore literarum si titularis alle-
 get, non rectè factam fuisse translationem, com-
 missio conceditur cum clausula (sine retarda-
 tione) licet translatus nunquam fuerit in
 quasi possessione exigendi, sed transferens sic.
 33.1.42
 Pensione Rector grauatus si per decennium non
 soluerit opposita exceptione, & causis non solu-
 endis, & si apparentes allegando, (remissa causa
 ordinario) non potest executor contra illam exe-
 cutiue procedere. 35.1.68
 Pensiones vacant per contractum matrimonij, sicut
 beneficia. 406.1.47
 Penso

& Verborum.

Pensionum sunt incapaces illegitimi, sicut benefi-
 ciorum. 406.1.47
 Pensionarius si post professionem aut matrimonium
 permansit in quasi possessione exigendi pensio-
 nem, vel ostendit dispensationem etiam intrica-
 tam, & non claram, non suspenditur executio, vt
 dictu est, alias autem exceptio extinctionis pen-
 sionis executionem impedit, cum sit releuans
 probata intra breuem terminum. 35.2.79
 Pensionarius an teneatur verificare bonu ius con-
 sentientis reservationi pensionis. ibid. 73
 Pensionario existente in quasi possessione exigendi
 pensionem lata sententia super reformatione
 pensionis, aut nullitate ipsius non exequitur pri-
 ma sententia, nec ipse interim impeditur sua vti
 quasi possessione, imò tunc rescribitur cum clau-
 sula (sine retardatione solutionis pensionis.) 18.
 1.20
 Periculum vbi sit in mora, quando tollitur appella-
 tio. 5.1.6. remissiuè.
 Periculum vbi imminet ex mora, potest legatarius
 impune propria autoritate legatum capere. 12.
 1.62
 Periculum in mora caret lege, legem non admittit,
 atque legem tribuit. ibid. 2.72. licitum facit, quod
 alias licitum non est. ibid.
 Periculum imminens, & instantis necessitas attribuit
 iurisdictionem etiam non habenti. 13.1.73. & à
 iuris regulis tunc receditur. ibid.
 Periculum & damnum proueniens ex longa vaca-
 tione beneficii fortius viget in prouisione iure
 deuoluto facta, & de ratione. 164.2.46
 Periculum vxoris ob viri facultiam non recipit æsti-
 mationem. 468.1.105
 Periculo durante, ob quod aliquid fieri mandatur,
 durat mandatum, dum durat periculum, & cessat
 illo cessante. 162.2.27
 Perinensis sunt appendices rei principalis. 438.2.
 89
 Pertinentia videntur rei principali deferuire tan-
 quam quid accessorium. ibid. 99
 Pertinentia illa dicuntur que aut lege, statuto,
 homine, aut consuetudine, ad vsum alius rei
 sunt destinata, cui vt accessoria accedunt. ibid.
 91
 Pertinentia liquidanda in executione sententia
 generalis, licet in ea non sint expressa, compre-
 henduntur sub clausula (parito iudicato.) 501.1.
 181
 Pertinentiarum nomine & appellatione que ve-
 niant tam in sententiis, legibus, testamentis, pri-
 uilegiis, aliisve dispositionibus. 438.1.88. remis-
 siue.
 de Pertinentiis esse id de quo contingit dubitari di-
 centi, incumbit onus probandi. 442.1.130
 Pignus quominus vendat creditor, appellari non li-
 cet per debitorem. 62.1.33
 Pignoris venditio legitime facta non impeditur per
 appellationem debitoris. 345.1.164
 Pignore vendito autoritate iudicis instante credi-
 tore, indistinctè debitor tenetur de euictione
 eius. ibid. 2.166
 Plus petere dicitur qui ante tempus petit. 447.1.5
 Pœna non extenditur vltra proprietatem vocis, nisi
 cogente fundamento. 406.2.51
 a Pœna per legem ipso iure imposita licet non sit
 licita appellatio, tamen à declaratoria aliquem in
 eam incidisse, illam admittit quoad vtrumque
 effectum. 70.1.3
 Pondus. In iis que consistunt in pondere, numero,
 Salgado de practic. Reg. Tom. II.

aut mensura, apprehensa parte granorum to-
 tum acruum frumenti apprehendisse dicitur.
 139.1.126
 Aliud esse in furto ex aequitate. ibid.
 Pontifex est dominus temporalis vrbis Romanæ, quia
 est de patrimonio Ecclesie. 496.2.124
 Vide Papa.
 Populo ita numero, vt Rector non possit sufficere
 sacramentis, vel cultui diuino ministrandis, po-
 test ipse Rector, vel alius ad quem pertinet suffi-
 cientes sacerdotes sibi adiungere. 55.1.33
 Portiones assignatio, & Clerici institutio & presen-
 tatio ad nouam Ecclesiam fieri debet appellatione,
 & contradictione non obstante. 56.2.42
 Quasi possessio conferendi attenditur, non ius
 proprietatis. 128.2.6
 Quasi possessio in iuribus incorporalibus quæri
 non potest, nisi ex scientia & patientia aduer-
 sarij. 129.2.16
 Possessio talis est, qualis demonstrat titulus præcedens.
 131.1.33
 Possessio infecta per clausulam (irritans) omni caret
 effectum. 134.1.65
 Quasi possessio non acquiritur per collationes,
 etiam effectum sortitas contra decretum irri-
 tans. ibid. 2.74
 Quasi possessio omnium patronorum conferatur
 per presentationem aliquorum dumtaxat,
 dummodo hi animo priuandi ceteros non præ-
 sentent. 138.1.115
 Possessio generalis acquisita in iuribus incorpora-
 libus (quæ magis intellectu, quam corpore percipiuntur)
 propter iurium vnitatem ratione cap-
 se generalis possessio reteta ac quæ sita in parte,
 retinetur in toto. ibid. 116
 Quasi possessio percipiendi oblationes in aliqui-
 bus locis diocesis ex iure vniuersali, extendit-
 tur ad omnia alia loca eiusdem diocesis. ibid.
 2.118
 Possessio rei principalis censetur etiam continuari
 in connexis, & accessoriis. 139.2.130
 Quasi possessio iuris vniuersalis non extenditur
 ad aliam speciem in cuius possessione alius re-
 peritur. 140.1.136
 Possessio civilis & naturalis transferitur in succes-
 sorem maioratus ministerio legis Tauri etiam ab
 alio occupata in vita, aut post mortem præde-
 cessoris. 141.2.153
 Quasi possessio non sufficit, vbi agitur de statu
 beneficij, & de diuerso anteriori constat. 142.
 1.159
 Possessio conferendi dimidias portiones in aliqua
 diocesi trahitur ad alias portiones nouiter ere-
 ctas eiusdem speciei. 157.1.113
 Possessio per clausulam constituti vera est, civilis &
 naturalis, licet modus acquirendi sit fictus à
 iure. 168.2.116
 Possessio momentanea quare dicta. 171.1.33
 Possessio capta vigore pacti (de ingrediendo propria
 autoritate) est valida etiam non obtenta senten-
 tia declaratoria. 183.1.105
 Possessio à tertio non est auocanda nisi super dicta
 possessione sit legitime conuictus. 360.2.61
 Etiam si iste tertius de nuda possessione oppo-
 nat, etiam non allegans iustam esse, quia præ-
 sumitur. ibid. 61
 Possessio rei si sit vacans, tertius compens pro suo
 iure de quo docet, impedit executionem. 363.1.
 76
 Possessio si auocetur à tertio non citato, sed ab-
 sente,

Index Rerum,

sente, non fieret executio contra condemnatum, sed contra non condemnatum. 364.2.85
 Possessio sola sufficit ad implendam executionem rei dum de ea docetur incontinenti cum sola articuli iusti allegatione. 365.1.87
 Possessio tertij oppositoris coparentis patitur controuersiam. ibid.2.93
 Possessio nulliter per executores aut iudicem ab vno oblata, & alteri tradita, nec isti acquirunt, nec ab illo confertur ciuilibus. 367.1.103
 Possessio ministerio legis fictè translata absque naturali apprehensione in aliquem concurrendo cum detentatore, impedit executionem rei, & dicitur legitimus contradictor. 368.1.113
 Possessio non transfertur per alienationem rei lite pendente, nec etiam per precarium in ea appositum. 378.2.198
 Transfertur ex actu nullo. ibid.204
 Possessio dolosa & in fraudem tertij non transfertur, etiam si dominus à re exeat. 396.2.361
 Possessio vigore l. fi. C. de edicto diui Adria. clerico data per iudicem laicum, comparente legitimo tertio oppositore, reuocanda est per eundem laicum, cuius iurisdictionem clericus non declinat. 496.2.125
 Possessio per primogenitum apprehensa quæ non durat, non censetur adepta, quoad varia iuris remedia. 507.1.231
 Possessionis beneficij traditio facta ab habente potestatem per necessarium antecedens, inducit tacitam, & virtutem collationem. 102.1.96
 Possessionis causam nemo mutare potest, nisi aliquo extrinsecus accedente. 131.2.35
 Possessionis sue conseruationem petens dicitur defensor, non actor. 492.2.84
 Possessionis apprehensio etiam iudicis autoritate ad non possessionem redacta, res cum fructibus restituitur. 498.2.144
 Continuans suam possessionem lite & appellatione pendente non attentat. 18.1.19
 Acquisiuisse possessionem vnus rei in iuribus incorporalibus, sufficit, vt conseruetur quasi possessio in omnibus. 140.1.135
 Possessionem probans ex priuilegio decimandi in toto territorio respectu fructuum, qui alias ibi nascebantur, iuuatur etiam respectu noualium postea reperorum. ibid.2.144
 Possessionem ingredi quis potest propria autoritate, sed vrbanius facit adeundo iudicem. 183.1.106
 ad Possessionem vbi non est actum vigore contractus principaliter, sed vigore clausula constituti, vel pacti de ingrediendo propria autoritate, appellatio non suspendit. ibid.107
 ad Possessionem vbi agitur non principaliter ex contractu, sed vigore clausula constituti in eo appositæ, appellatio non suspendit. ibid.109 & cur. 110
 Possessionem captam vigore executorialium expeditarum in partibus, & nõ reproductarum attentatam non esse, determinauit Rota. 255.1.88
 in Possessionem si quæ mittre actualiter non queat iudex ob aliquod impedimentum, habetur pro possessore ministerio legis. 313.2.96
 Possessionem adeptus non videtur qui statim eam amittit. 507.1.230
 Possessionem beneficij non videtur nancisci pacificam, qui statim fuit turbatus quoad ordinum obligationem. ibid.233
 Possessionem recuperans incontinenti, fingitur nun-

quam eiechus. ibid.2.240
 Possessione apprehensa in vno ex capitibus gregis empti; totius gregis apprehensam intellitigit, cum sit vnum corpus, licet plures dilantes res. 139.1.127
 Possessione auocata à tertio oppositore possessorio remedio, cuius prima sententia exequitur, si executoriales priores in ea exequitur, an sit tertio præstanda cautio. 396.1.98
 Et noua possessione superueniente datur rei vindicatio contra semel absolutum. 464.1.72
 Possessione non priuat executor inordinate procedens, nec acquirunt ei cui tradidit. 491.1.69
 Possessione non priuat executor nulliter procedendo, nec ab accipiente acquirunt. 497.1.128
 Possessor priuatus ipso iure per adoptionem secundi incompatibilis si ad collationem de iure vacantis non fuit citatus, tamen possessio facti, & detentatio auocari ab eo non potest, nisi citatione præmissa. 70.2.11
 Possessor iuris patronatus sufficit habere possessionem in consequentiam ad præsentandum, vt in bonæ fidei possessore castri aut villæ, cui inhæret. 142.1.158
 Etiam si ipse possessor numquam præstauerit, quia dignitas seu castrum retinuit semper possessionem. ibid.
 Possessor virtute clausula constituti an impediatur rei executionem, & sit legitimus contradictor. 168.1.114
 Possessor per clausulam constituti legitimus est contradictor ad impediendam executionem rei, cuius iudicio non fuit citatus. ibid.2.118. & 121
 Possessor per clausulam constituti impedit executionem sententia lata in remedio l. fi. C. de edicto diui Adria. 169.2.123
 Possessor conuentus ex l. fi. C. de edicto diui Adria, asserit se heredem scriptum in testamento solenni, & parem titulum ostendit, appellatio admittenda est quoad vtrumque effectum. 181.2.91
 Possessor violentus condemnatus vt desinat à possessione, si nolit, cogitur per carcerem. 309.2.55
 Possessor beneficij accusatus de crimine eius inferente priuationem ipso iure, potest renuntiare illud etiam si sit lata sententia priuationis à qua tamen appellauit. 377.1.180
 Condemnatus ob delictum ad priuationem per tres conformes, resignare non potest tanquam in fraudem paratæ executionis. ibid.181
 Possessor maioratus qui fatetur se iniuste vasallus iura quadam percipisse, & iubet suos successores amplius non percipere, an obligent successores non hæredes. 395.2.346
 Possessori nouo beneficij competunt remedia possessoria pro rebus ad illud spectantibus, quas non possedit, dummodo prædecessor fuerit in possessione. 32.2.41
 Possessore priuato ipso iure, potest alius eligi absq; alia sententia priuationis. 70.2.8
 Possessorum iudicium duplex est, aliud summarium seu summariissimum, aliud ordinarium seu plenarium. 171.2.1
 Possessorum summarium est præparatorium iudicio ordinario possessorio. ibid.2
 Possessorum summarium, cum sit momentaneum aptitudine, exigit summariam cognitionem, non libellum, litis contestationem, conclusionem, aut diffinitiuam sententiam. ibid.3
 Possessorum ordinatum quando locum habeat, &

& Verborum.

in eo quomodo procedatur, & de eius effectibus & natura breuiter explanatur. 172.2.10
 Possessorium summariissimum ab ordinario & plenarium quantum distet, & quæ in vtroque requiruntur. 173.1.11. & seq. remissiuè.
 Possessorium remedium ex l. fin. C. de edicto diui Adria. summariissimè proceditur. ibid.13
 Quod intelligitur respectu omnium personarum, quæ eo remedio potiri possunt. ibid.14
 Possessorium adipiscendæ intentatû à muliere ventris nomine summariè tractatur. ibid.16
 Possessorium remediû ex Saluiano interdicto summariè agitur. ibid.17
 Possessorium summarium seu summariissimum requirit semiplenâ & lenem probationem. ibid.2.20
 Possessorium iudicium licet requirat plenâ & perfectam probationem, nõ definit esse summarium. 174.1.23
 Possessorium non merum, sed mixtû cum petitorio admittit appellationem à toto. 181.1.82
 Possessorium quâdo simul tractatur cum petitorio, istud vt potentius præponderat, & absorbet possessorem, & attenditur, vt appellatio admittatur à tota causa, & sententia. ibid.83
 Possessorium admixtam habens causam proprietatis admittit appellationem. ibid.2.90
 Possessorium admixtum habes causam proprietatis non dicitur momentaneum. 182.1.94
 Possessoria licet mixtè tractetur in iudicio, si tamen super possessorio dumtaxat feratur sententia, appellatio nõ suspedit eius executionem. ibid.2.98
 Possessorium agitatum per viam contractus admittit appellationem quoad vtrûque effectum. ibid.99. & seqq.
 Fallit quando ad rei possessionem agitur vigore instrumenti guaranteegiati. ibid.100
 Possessorium iudicium motum contra detentatorem, qui non potest petitorium mouere, vt puta, commodatarium, admittit appellationem. 183.2.116
 Et huius doctrinæ plura redduntur exempla, remissiuè. ibid.17
 Possessorium summariissimum est præparatorium possessori ordinarij. 184.1.118
 Possessorium summariissimum, & eius interlocutio durat vsquequo lata sit sententia diffinitiuam in possessorio ordinario. ibid.
 Possessorij summarij natura, & effectus, quâdo proponatur, & quoad duret. 171.2.3. breuiter tamen. Possessorij summarij ad materiam qui sunt videndi. 172.1.4. & 8
 Possessorij meri sententia asserti medicij præiudicij, cuius grauamè reparatur per diffinitiuam. 174.2.28
 Possessorij meri sententia parat medicum præiudicium, & illud reparabile de facili in iudicio petitorio. 175.1.32
 Possessorij sententia continens condemnationem fructuum, damni, aut interesse, an & quando recipiat appellationem. 182.1.97
 A mero possessorio licet non appelletur, appellatur à possessorio intentato virtute contractus. 7.2.22
 Possessorio summariissimo, quod est iudicis officij, nullus requiritur ordo iudicialis. 172.1.5
 Quod procedit in summariissimo recuperandæ, adipiscendæ, aut retinendæ possessionis. ibid. & seqq.
 à Possessorio adipiscendæ ex l. fin. C. de edicto diui Adria. & eius sententia lata in fauorem ventris illo remedio appellationi non est deferendum. 175.2.34
 Salgado de proce. Reg. Tom. 11.

Possessorio deducto in stipulatione, cuius vigore quis condemnatus est, appellare licet. 182.2.102
 Et idem quando quis petit de feudo se inuestiri, quia agit ex contractu. ibid.163
 in Possessorio si agatur ad caducitatem non principaliter, sed incidenter & accessorie, non admittitur appellatio. 183.1.108
 Possessoria omnia remedia ordinaria habent remedium summariissimum ex iudicis officio. 172.2.9
 Possessoria remedia semiplenam probationem requirere tantum, qui defendant. 173.1.18
 Possessoria remedia plenariam & legitimam probationem requirere, qui defendant. ibid.2.19
 Possessoria adipiscendæ, aut Saluiani, & l. fin. C. de edicto diui Adria. licet quoad ordinem procedatur summariè, plenam tamen requirunt probationem. 174.1.21
 Possessoria iudicia summariissima preparatoria possessori ordinarij, non recipiunt appellationem. 177.2.61
 Possessoria remedia omnia summariissima, que sunt preparatoria possessori ordinarij, non recipiunt appellationem etiam de iure canonico. 180.2.80
 Possidens ex vna causa, si sit insufficientis, non potest ad aliam redire, quia animus & opinio ventris attenditur. 131.2.34
 Possidenti ministerio legis absque facto corporeo competunt remedia possessoria omnia. 168.2.117
 Possidente debitore speciei ex guaranteegi clausula absque citatione, auocatur possessio, licet si alius possidet. 307.1.32
 Possidere quem vel in possessione esse, questio est facti, non iuris. 492.1.77
 Possidere qui dolo desit pro possessore habetur. 496.1.116
 Possidisse, & præscripsisse noualia ille dicitur, qui possedit, & præscripsit decimas vnus prædij, quia ob vnitatem subiecti dicitur acquisiuisse totum. 139.2.134
 Potestas sententiæ executori commissa certis finibus concluditur. 296.1.12
 Potestas executoris regulatur à potestate superioris mandantis. 458.2.14. & seqq.
 Potestati iudicis quando aliquid ritur, id non subicitur iudicis necessitati. 192.2.48
 Præceptum de soluenda pensione licet non admittat appellationem, tamen vbi negatur, ipsum præceptum ad pensionem agentis, licita est quoad vtrumque, quia cessat priuilegium. 40.1.9
 à Præcepto de residendo beneficium residentiam requirens, non datur appellatio. 59.2.3
 à Præcepto de exequendo tam sententiam quam instrumenta guaranteegiata, esse licitam appellationem, qui affirmat. 246.2.10
 Prælatus agens vel defendens in iudicio rem Ecclesiæ, tenetur proponere nomine Ecclesiæ, nõ suo. 387.1.265
 Et idem in cæteris procuratoribus Ecclesiæ ibid. 266
 Prælatus Ecclesiæ tenetur ex contractu prædecessorio nomine Ecclesiæ factio. 392.1.318
 Ob præposterationem, eo quod executor prius exequetur rem, quàm refundat expelas, potest grauatus agere de nullitate & spolio. 477.1.60
 A qua præposteratione poterit etiam pars grauata appellare. ibid.2.61
 Vide Ordo.
 Prescribens institutionem non potest iure deuoluto conferre. 131.2.39
 Præscri

Index Rerum,

Præscribens in terra certas decimas, videtur quoad omnes illius terræ fructus præscripsisse. 157.1. 316
Præscriptio vt procedat in iure patronatus regio, duo requiruntur probanda, patientia, & scientia patroni, & animus liberandi Ecclesiam à iure patronatus. 129.1.13. & seq.
 Absque quasi possessione nulla præscriptio iuris incorporalis procedere potest. ibid. 2.15
 Præscriptio super re non extenditur ad accessoria separabilia; quare præscripta visitatione, non intelligitur præscripta procuratio. 131.2.37
 Præscriptio nõ extenditur ad eam, quæ venit in antecedens, vt exemplificatur. ibid. 38
 Præscriptio tollitur per dispositionem inducentem perpetuitatem. 133.1.56
 Præscriptio ordinariorum aduersus indulta iuris regij patronatus non habet principium, vel si habuit, illud passim interruptum. 137.1.102
 Præscriptio & consuetudo vsus concessionis in vna parte, extenditur ad aliam. ibid. 109
 Præscriptio de vno casu vnus speciei extenditur ad alium casum eiusdem speciei. ibid. 2.113
 Præscriptio iuris realis porrigitur ad omnes, etiam si aduersus eos specificè non fuerit præscriptum. 138.2.122
 Præscriptio in vna specie extenditur de persona ad personam, & de vno actu ad alium eiusdem speciei. 139.2.123
 Præscriptio ordinariorum iuris patronatus regij interruptitur per singulorum Regum successione. 141.2.153
 Immemoralis præscriptio nõ suffragatur quantumvis legitime probata; si appareat de iniquo principio inualido, & iniusto titulo. 155.1. 285
 Præscriptionis causata à iure reali effectus extenditur aduersus eos, contra quos non præscriptum est, & ad particularem speciem iuris comprehensi sub vnico iure vniuersali. 139.1.124
 Præscriptum tantum intelligitur, quatum possessum. 131.2.36
 Præsentandi status & quasi possessio si non reperitur apud regiam maiestatem, sed apud ordinatum, an ius patronatus contemptum dicatur. 128.1.4
 Præsentandi ius habeo, ergo competit mihi ius patronatus; non est bonum argumentum. ibid. 2.8
 Præsentandi quasi possessione patronus non turbatur per collationem nullam. 134.2.75
 Præsentatio tacita inducta ex litis prosecutione excludit deuolutionem. 102.1.94
 Præsentatio debet fieri corporaliter coram ordinario, nec sufficit patronum mittere instrumentum præsentationis dumtaxat ordinario. 111.1.172
 Præsentatio non facta præsentialiter & corporaliter præsentati erit nulla, & patrono currit tempus. ibid. 174
 Præsentatio de clerico absente erit nulla. ibid. 175
 Præsentatio, electio & collatio sunt fructus iuris præsentandi, eligendi & conferendi. 128.1.2
 Præsentatio literarum originalium an sit necessaria, vel an transumptum sufficiat. 322.1. 61. remissuè.
 Præsentationes factæ per Catholicam maiestatem quorundam beneficiorum iuris regij patronatus, impediunt præscriptionem, etiam centenarium in aliis eiusdem qualitatis. 141.1. 145. & 279. cum seqq.
 Præsentatus an possit appellare, ne patronus alium

intra terminum præsentet accumulatiuè tantum. 59.2.8
 Præsentatus à maiori parte patronorum instituendus est. 108.1.152
 Præsentatus prius quam instituatur debet examinari, vt sciatur an sit idoneus. 111.1.173
 Præsentatus à patrono putatio existente in quasi possessione præsentatur præsentato ab habente ius in proprietate. 128.1.3
 Præsentatus ab existente in quasi possessione iuris patronatus, si iste euincatur, non erit auocandus à possessione. 144.2.179
 Idem est quando lis vertitur inter duos collatores. 145.1.180
 Præsentatus à Rege potest (recusante ordinario instituere) recurrere ad Metropolitanum vel ordinarium viciniorè pro institutione nanciscenda. 147.2.207
 Præsentatus potest licitè appellare ab ordinario negligente instituere, & quid facere tunc poterit superior. 148.2.213
 Præsentato à maiori parte patronorum & vocum debet fieri institutio, & præferri habenti minorem partem. 106.2.140
 Præsentato à Catholica maiestate appellationis via quare inutilis & improbabilis videatur. 149.1. 218
 Defenditur tamen & probabilis monstratur. ibid. 219
 Præsentati plures Clerici à patronis laici maiorem vocum partem habens, solus est examinandus ad parochialem, nec appellationis interpositæ à minorem partem habente deferendum est. 105.2. 128. quod limita vt ibi.
 Præsumptio iuris & de iure cõdemnatio repugnans, non erit in appellatione audiendus. 66.1.82
 Præsumptio iuris & de iure non recipit probationem in contrarium. ibid. 2.84
 Præsumptio iuris & de iure vbi recipit probationem in contrarium, admittit etiam tunc appellationem. ibid. 85
 Præsumptio iuris & de iure, in quibus casibus admittat probationem in contrarium, & quales sint præsumptiones iuris, & de iure. ibid. 86. remissuè.
 Præsumptione iuris tantum cõdemnatus non prohibetur appellare. ibid. 87
 Præsumptio immemoralis cessat cum sumus in clavis, de eiusque infecto principio clarè appareat. 155.1.286
 Præsumptio ex instrumento elicita dicitur tenor illius. 418.2.153
 Prætoria ad detegendam executionis excessum faciunt trahere commissionem & processum originale. 288.2.185
 Quæ de facto sunt, de facto & omisso ordine iudiciario reponenda, ius est. ibid. 186
 Primitiua infecta, censetur infecta & deriuatiua. 319. 2.34
 Principis assertioni standum est in antiquis, quibus fundatur etiam in præiudicium tertij. 143.1. 167
 Principis assertioni ius patronatus ad se spectare ex relatione tamen partis non est standum. ibid. 2. 168
 Principi quasi informato de facti veritate aliquid asserenti est standum. ibid. 1.166
 Principes omnes Christianæ religionis simile priuilegium iuris patronatus habent. 151.1. 238
 Principes Christiani habentes ius patronatus suorum

& Verborum.

rum Regnorum recensentur. ibid. 238
 Principalis cum durat gratia, per iudicis accessorium pronuntiationem non tollitur ius partis. 237.1. 46
 Principale quod agitur inspicitur, non quod venit in consequenti & accessoriè. 487.1.16
 Principium est sine potentius, causaque incipiens potentior est perficiens. 8.1.30
 Principio omisso, non potest fieri transitus ad extremum. 487.2.25
 Prioratus, Abbatia, & aliorum Regularium præfecturæ vitorum sunt consistorialia beneficia. 152. 1.251
 Priuatus ipso iure si spoliatur à priuato (authoritate tamen iudicis) restitui non debet, quem excludit exceptio priuationis ipso iure. 72.1.20
 Priuilegium exequendi sententiæ vbi conceditur tantum ratione personæ, scilicet, creditoribus, alimentariis, & in possessoris & similibus, si prima sententia pro eis lata non fuit executata, si interim in gradu appellationis reuocetur, non potest exequi, nec etiã reuocatoria ex ratione assignata. 43.1.34
 Priuilegium aut rescriptum Pontificis, quo conceditur alicui vt in causa possit liberè appellare, poterit etiam tertio in ea prouocare. 73.1.30
 Priuilegium quantumvis late ampliacionis non debet ita interpretari, vt contineat plures specialitates. 113.2.204
 Priuilegium concessum successoribus durat perpetuo, quandiu adsunt personæ in priuilegio contentæ. 133.1.55
 Concessum Cardinali prouidendi beneficia alicuius diocesis continens decretum irritans, ordinarius prouidet nulliter ipso iure, etiam si Cardinalis illud non prouideret. 154.2.73
 Priuilegium continens fortissimas clausulas non est verisimile, velle Principem in lege generali derogante, priuilegia comprehendere. 136.1.93
 Priuilegium concessum Marchioni Astoricensi præsentandi nonnullos canonicos illius Ecclesiæ sua vita durante, refertur. ibid. 2.94
 Priuilegium Marchionis Astoricensis continens similes clausulas ac Bulla Adriani, non intelligitur sublatum per regulas Cancellariæ postmodum in contrarium editas. ibid. 95
 Priuilegium per Papam concessum personis dilectis gratis & valde bene meritis non censetur derogatum per legem derogantem quibusuis priuilegiis. ibid. 97
 Priuilegium alteratur, & variatur per mutationem personarum. 155.2.292
 Priuilegium competens prioratui erecto postea in Cathedrali non amittitur, sed retinetur. 157. 1.312
 Priuilegium percipiendi decimas ex aliquo fundo, si varietur modus seminis & fructuum, conferuatur in eis priuilegium. ibid. 3.14
 Priuilegium exequendi provisionem Parochialis non est datum iuri prouidendi, sed ipsi prouisioni, quia prouenit ex natura causæ. 161.2.16
 Priuilegium gaurentiæ inherens iuri & actioni debiti transit ad quemcumque transit actio. ibid. 1.18
 Priuilegium habens à Põtifico integrè principiendi fructus etiam absens ac si fuisset præsens, non intelligitur in distributionibus quotidianis. 410. 1.77
 Priuilegium per fraudem acquisitum nihil prodest acquirenti. 496.2.120

Priuilegij vsus in parte interruptit quamlibet præscriptionem aduersus illum introductam. 137.1. 101
 Priuilegij Apostolici concessi Regi mentionem faciunt Bullæ & Episcoporum pensionem super Episcopatibus. 150.2.234
 Priuilegij causa durante durat ipsum priuilegium, & eius effectus. 162.1.26
 Priuilegio apposto si sunt verba perpetuitatis excluditur præscriptio. 133.1.57
 Priuilegio vtens in parte conseruat possessionem in toto priuilegio. 137.2.112
 Priuilegio probato cessat legis assistentia, cum possessio iustificetur ex titulo. 140.2.142
 Priuilegio aut aliqua iuris dispositione qui vti vult, eo debet vti cum omnibus suis qualitibus. 179. 2.70
 Priuilegia duo vbi concurrunt, aliud prohibitium, aliud permissiuum, illud potius præualeat. 8.1.26
 Priuilegia realia per alterationem rei non perduntur. 157.1.311
 Priuilegium derogatione facta per legem generalem an censetur derogatum priuilegium. 136.1. 92. remissuè.
 ad *Probandum* admitti nõ debet quis ad id, quo probato non releuat, nec prodest, puta quando aliquid consistit in iure. 64.2.64
Probatio nulla quantumcumque liquidissima executionem habet. 25.2.90
 Probatio quæ non debuit admitti, admissa tamen valet. 235.1.29
 Probatio quæ per iuramentum fit, non dicitur legitima. 395.1.344
 Probationem incontinenti offerens, debet petere terminum breuissimum. 335.2.60
 Probationes & testes seu instrumenta producta in causa principali si probant liquidationem, bene profunt in executione cartæ executoriæ si ibi reproductantur. 442.1.132
Processus non senatur per confessionem, quando nullitas inficit non solum processum, sed eandem confessionem. 380.2.112
Procurator quia à sententia gessit causam procuratorio nomine, si faciat aliquem actum simpliciter, intelligitur & in illo qualitas repecta. 389.2.295
 Procuratorem inhabilem si iudex non repellat, licet possit ex officio, non licet appellare per partem id non petentem. 194.1.60
 Procuratorem quo iure constituerim inspicitur, quod si vt Rector, ille non potest tractare negotia mei patrimonij. 387.1.268
 Procuratorem cõstituendo simpliciter videtur constitutere eo modo quo potest. ibid. 2.269
 Procuratorem acquirentem actionem ex re domini, & eius nomine, si monitus recuset cedere, habetur pro cedente. 313.1.90
 Quod vna via prohibetur alicui, ad id alia non debet admitti. 225.1.19
Prohibito vno prohibetur omne, per quod peruenit ad illud. 249.2.30
Promissio rei cum pertinentis, est incerta, & nihil proficit, nisi limitatè quid aut quantum comprehendat probetur. 442.1.128
Promittens scribere potest compelli per carcerem ad scribendum. 309.1.50
 Promittens contrahere matrimonium, compellitur per carcerem & censuras. ibid. 2.54
Pronuntians super principali, censetur pronuntiare super incidenti necessario. 403.2.22
Pronuntiatio de exequendo dicitur executio, licet

Index Rerum,

non mera. 248.2.20
 Pronuntiatio super principali, inducit pronuntiationem super incidenti, quando hoc subordinatur causae principali contraria. 414.1.29
 Pronuntiationis vigor nascitur ex iudicio, quo quis est inclusus. 357.1.21
 Pronuntiationem siue tacitam, siue expressam, super defertione praecedat citatio partis, & eius exceptionem examinatio. 240.2.84
 Proprietas bonorum in quibus pater habet usufructum, an possit confiscari pro delicto filii familiaris. 383.1.242. remissiuè.
 Prosefatio vt nihil fiat nisi docta de legitimo mandato, debet repeti non à quolibet actu. 241.1.131. & seq.
 Prouiso hominis facit cessare priuilegium sibi à iure concessum. 7.2.23
 Prouiso Parochialis per ordinarium si est sortita effectum, & tradita possessio, à secunda sententia illius reuocatoria emissa appellationi per possessorem esse deferendum, quod die decernitur in Senatu regio, vimque facere iudicem eam exequi volentem. 45.1.54
 Prouiso rectoris Parochialis non suspenditur per appellationem subsecutam. 56.2.44
 Prouiso beneficiorum erit nulla, si non seruetur forma praescripta à iure, statuto, aut fundatione. 97.1.40
 Prouiso Parochialium facta non seruata forma praescripta à Concil. Trid. sess. 24. de reformat. c. 18. & motus proprii in conferendis, irrita est ipso iure. 97.2.44
 Prouiso Parochialis non seruata forma vacare dicitur, vt antea. ibid. 44
 Prouiso beneficij siue simplicis siue curati facta iudicialiter, substantialia iudicij debent seruari, aliàs omisso causam praebet appellandi suspensione, quamuis aliàs seruata sit forma Trident. 112.2.196
 Prouiso regia praesentationis directae ordinario aliquando narrat ius patronatus regale esse motu proprio, aliquando verò illud asserit ex relatione praesentari. 143.1.164
 Prouiso Parochialis vbi sit facienda in contradictorio iudicio, prima sententia exequitur, si est vacans Parochialis, secus si non est vacans: & de ratione. 145.2.187
 Prouiso facta iure deuoluto, eo quod praesentatus sit indignus, si non apparet de indignitate, erunt tentata gesta appellatione pendente. 165.2.58
 Prouiso Magistralis aut Doctoralis non facta per capitulum intra sex menses, an deuoluatur Episcopo. 167.2.77. remissiuè.
 Deuolutio iure facta prouiso Parochialis iuris patronatus laici seruatur forma concursus, licet aliàs non requiratur, quando prouidetur ad praesentationem patroni, & de ratione. 168.1.90
 Prouiso omnis facta determinato modo suos terminos egredi non debet. 276.2.47
 circa Prouisionem beneficij curati quae forma sit praescripta à Concilio Compostellano refertur. 98.2.54
 in Prouisione Parochialis iuris patronatus laicorum concursus non requiritur, & quae forma sit inducta. 103.2.105
 à Prouisione beneficij siue curati siue simplicis facta per ordinarium cedente vel decedente colligante, tanquam nulla ipso iure appellationi interdictae non deferens vim faciet. 110.1.162

in Prouisione canonicatum Doctoralis & Magistralis multa pro forma requiruntur, & quae. 112.2.191
 de Prouisione beneficiorum tam simplicium quam curatorum plura annotantur remissiuè. ibid. 195
 Deuoluta Parochialis prouisione debet superior adhibere concursum, vt determinauit congregatio Concilij. 168.1.89
 Prouisiones Apostolicae non mutant statum beneficij iuris patronatus, nec patronis nocent docentibus de iure patronatus. 130.2.27
 Prouisiones nulla non sunt in consideratione ad praescriptionem inducendam. 132.2.49
 Prouisiones beneficij reseruat virtute regulae octo mensium continentis decretum irritans, facta in mensibus reseruat sunt nulla ipso iure quoad titulum & possessionem. 134.2.71
 Prouisiones Regis recententur, quibus haec iuris regij patronatus cognitio priuatiue est reseruata consilio Camerae. 146.2.198
 Prouisus ad Parochialem per ordinarium non est à possessione auocandus, etiam si iudex appellationis nullum & notorie iniustum declarat ordinarij iudicium. 45.1.53
 Prouisus contra formam & dispositionem c. 2. vt lite pendens, lib. 2. est de facto remouendus à possessione. 110.1.163
 Prouisus per ordinarium de beneficio, non seruato ordine iuris, non facit fructus suos. 411.1.86
 Prouisus de quarta portione, cuius vigore optauit dimidiam, & successiuè integram, sententia declarat primam prouisionem nullam, in portione optata exequitur. 487.2.29
 Prouisus, vide Appellatio.
 Pubertas in alimentis intelligitur in puella vsque ad 14. in puero vsque ad 18. annum. 449.2.34

Q

Qualitas accessorie & incidenter deducta super validitate scripturae in possessorio principaliter intentato, non tollit appellationem. 183.2.112
 Quaestio intrinseca de tituli inualiditate non admittitur in adipiscenda possessio, tam in profanis quam beneficialibus. 380.1.209
 Qualitas naturalis, & accidentalis quando in aliquo concurrunt, & simul stare non possunt, praevalet naturalis. 8.1.29
 Qualitas proueniens ex officio iudicis ad alimeta & eius priuilegium vt praeponderet, debet actor in iudicium deducere, & probare qualitates huius officio iudicis necessarias. 9.1.41
 Qualitas prohibitiua & permissiua quando concurrunt circa vnum & idem indiuiduum, qualitas negatiua vincit. ibid. 2.44
 Qualitas diuitiarum & paupertatis in causa mercedis quoad admittendam vel reiciendam appellationem attendenda est. 25.1.83
 Qualitas & natura appellationis multoties variatur, & alteratur ex modo procedendi. 30.2.23
 Qualitas adiecta verbo, vel participio, debet intelligi secundum tempus verbi, vel participij. 101.2.87
 Qualitas quae à principio requiritur tempore prouisionis beneficij, non sufficit, si postea sequatur. ibid. 89
 Qualitas attenditur quae Ecclesiae prodest, & est magis favorabilis, cum ex concursu maior utilitas sequatur Ecclesiae. 104.1.110
 Qualitas & natura beneficij vni accessorie non attendi

& Verborum.

attenditur, sed principalis. ibid. 2.119
 Qualitas regia non transit cum re in donatarium priuilegium. 155.2.293
 Qualitas beneficiorum, de cuius prouisione tractatur, alterat, & variat prohibitionem appellationis. 160.1.1
 Qualitas attribuens potestatis in primis debet constare. 165.1.53
 Qualitas legitimi administratoris tenetur pater in libello inserere. 386.2.261
 Et verba libelli referenda sunt ad personam filij. ibid. 262
 Qualitas attendi debet sub qua actus & dispositio geritur. 388.1.278
 Qualitas administrationis si à principio non exprimitur, colligitur ex discursu causae. 389.2.298
 Qualitas resolutiua transit in tertium emptorem vigore executionis, quia inhaeret à primordio. 489.1.46
 Qualitate administratoris legitimi omissa, in dubio censetur causam tractare nomine proprio, non alieno. 386.2.263
 Qualitates contrariae quando in eadem sententia concurrunt, alia permissiua, alia verò prohibitiua appellationis, accessoria cedit naturae principalis. 20.1.33
 Qualitates contrariae concurrentes in sententia circa vnum inseparabile & quae principaliter tamen, qualitas prohibitiua appellationis praevalet. ibid. 34
 Qualitates omnes quae insunt in termino relato, repetuntur in termino referente. 469.2.123
 Qualitatum appositio in prouisione beneficij est forma, & earum omisso vitiat. 101.1.84
 Querela aduersus executores excedentes quotidie vtuntur aduocati in supremis tribunalibus. 280.1.88
 Querela ab excessu non operatur effectum suspensionum. ibid. 2.94
 Querela supponit superiorem, coram quo proponenda est. ibid. 98

R

Radice infecta rami exciuntur, & palmites inficiuntur. 319.2.36
 Radice infecta & extincta rami pullulare non possunt. ibid. 37. & 487.1.19
 Ex eadem radice si multiplex vitium nascitur, eodem modo tollitur & resoluitur. ibid. 20
 Raptus crimine condemnatus non appellat. 202.1.37. declara vt 40
 Etiam si sit confessus tantum, vel coniunctus tantum. ibid. 38
 Raptus criminis causa damnatus, scilicet socius, auxiliator, receptor, aut consultor appellare potest. ibid. 1.39
 Ratificatio appellationis debet fieri intra terminum ad appellandum. 115.2.221
 Ratio propter quam sententia in Parochialibus exequitur, durat in qualibet instantia, qua beneficium adhuc sit vacans, ex quo nullus deicitur de possessione. 43.1.36
 Ratio appellandi vbi est in promptu, puta per nullitatem, etiam in remedio l. fin. C. de edicto diui Adri. appellatio vtrumque habet effectum. 94.1.19
 Ratio propter quam exequitur prouiso Parochialis vacantis, militat in prouidente iure deuoluto, cum idem animarum periculum adest in Ecclesia

vacante. 162.1.24
 Rationem reddendi actus duo continet separata, rationem reddere & reliqua soluere. 417.1.141
 Rationem reddere propriam habet significationem reliqua soluere. 418.1.149
 Reuocatio, vel reparans Ecclesiam dirutam an acquirat ius patro. & an illud acquirere ex constructione si funditus diruta sit, illud amittat, & quid quando simul dotauit. 56.2.46. remissiuè.
 Rector inutilis effectus, seu senio impeditus, non est probandus suo beneficio. 21.1.42
 Rectori impedito perpetuo, seu etiam imperito, atque illiterato, ordinarius potest dare coadiutorum temporalem, non perpetuum, nec cum futura successione. ibid.
 Rectori nouiter edificatae Ecclesiae quae portio assignati debet per Episcopum, & vnde deducenda iuxta nouiter per Trid. disposita. 56.1.40
 Recuperanda possessionis remedium non admittit appellationem. 177.1.55
 Recuperanda possessionis interdicta non admittunt appellationem. ibid. 2.58
 Recuperanda singula interdictorum species non recipiunt appellationem. ibid. 59. remissiuè.
 Recurreo. Propter difficultatem recurring ad superiorem licet iuris rigorem transgredi. 298.1.21
 Redditus Clericorum vbi non superfluit ad reparationem Ecclesiae, potest expendi pecunia publica vniuersitatis, & in subsidium collectari vicinis. 52.2.12
 Redditus annuus debitus ex contractu, regulariter vna est obligatio, & actio, & ad haeredes transit. 342.1.138
 Debitus ex contractu cum conditione singulari annis adimplenda, tunc quot sunt anni, tot sunt obligationes. ibid. 139
 Redditus ad vitam tot continet obligationes, quot praestationes annuar. ibid. 140
 Redditus annuus an debeat condemnatus à tempore primae sententiae, quae ad illos condemnauit ex tunc, vel à tempore vltimae confirmantis. 450.1.36
 Redintegratio vnde. 422.1.193
 Reductio arbitramenti si petatur post illius arbitramenti executionem, illam non reuocat, nec impedit. 188.2.13
 Reductio ad arbitrium boni viri intra decem dies debet peti iure regio. ibid. 16
 Reductio an etiam iure communi debet peti intra decem dies. 189.1.17
 Reductio coram quo iudice sit petenda, & de variis opinionibus. ibid. 18. remissiuè.
 Reductio debet peti intra decem dies etiam iure canonico. ibid. 19
 Reductionis sententia lata à iudice, vt bono viro appellationi non esse deferendum, qui teneant. 186.2.1
 Reductionis sententiam admittit appellationem suspensiuam, qui cum Baldo subscripserint. 187.1.3
 Contrarius perplexus & varius redditur, in resolutione huius articuli. ibid. 4
 Baldi distinctio refertur. ibid. 2.5
 Reductionis iudice confirmante arbitramentum non licere appellari, secus ab eo illud infirmante, qui tenuerint, recententur. ibid. 6
 Quae procedit siue ipse iudex moderetur, siue confirmet, vel infirmet arbitramentum. ibid. 7
 Et haec opinio maxime procedit si sententia feratur ad fauorem eius, qui petit reductionem. 188.1.8

Reductionis